

Как изглеждат следващите издания на романа?

Второто самостоятелно издание на „Поручик Бенц“ се появява чак през 1971 година⁵. Става дума за изданието, осъществено от „Български писател“, чиято корица е поверена на художника Румен Ракшиев. В случая неговата задача се оказва изключително сложна, защото корицата е първото нещо, което трябва да привлече читателското внимание към Димовия текст, измъквайки го от почти 40-годишната забрава, на която е бил осъден. Художникът залага на изящната женска фигура с пишно раздиплена рокля и стелештата се по раменете ѝ буйна коса. Очевидно е, че графиката на Ракшиев би могла да привлече както масовия читател, така и читателя, за когото името на Димов е свързано единствено със скандала около романа „Тютюн“ – т. е. визуалното послание за тях е, че „Поручик Бенц“ е книга за красива жена, биографията на която (вероятно) включва поне една страстна любовна история. Казано с други думи – за тази категория читатели корицата има преди всичко прелъстителна функция, защото им „обещава“ удоволствие, подобно на онова, което вече са изпитвали при четенето на булевардните романи например.

⁵ След 1939 година романът е публикуван за втори път едва през 1966 година като част от „Събраните съчинения“ на Димов в 5 тома.